

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 97 (895)

Piektdien, 1956. g. 17. augustā

7. gads

Organizēti un laikus uzsākt ziemāju sēju

Savlaicīga un augstā agrotehniskā līmenī veikta ziemāju sēja nodrošinās rajona kolchozos maizes labības kopieģuvuma pieaugumu. Prakse pierādījusi, ka mūsu apstākļos ziemāju kultūras dod visaugstākās un stabilākās ražas. Vadoties no tā, rajona kolchozi ievērojami paplašināja ziemāju kultūru platības jau 1955. gada rudenī. Arī šogad rajonā ziemājus sēs par 695 hektariem vairāk kā iepriekšējā gadā un to platība sasniegs 4997 hektarus.

Vairums rajona kolchozu atbrīvojuši ziemājiem paredzētās aizņemtās platības un tās sagatavojuši sējai. Piemēram, kolchozi „Latgales zieds” (priekšsēdētājs b. Bulmeistars), „Sarkanais karogs” (priekšsēdētājs b. Beinarovičs), „Strauts” (priekšsēdētājs b. Bogdanovs) un citi.

Tomēr jāatzīmē, ka visumā rajonā papuvju un aizņemto platību atbrīvošana un apstrāde rīt neapmierinoši. 14. augustā nebija uzarti 1569 ha, kuri iepilnoti ziemāju sējai. Šī platība galvenokārt aizņemta ar dažādām zaļbarības kultūrām, kā mīstru, kukuruzas mīstru un kukuruzu. Bezatlīdzīgi pret gatavošanu savlaicīgai ziemāju sējai izturas Staļina vārdā nosauktā kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Kalvāns), kur nav atbrīvoti un uzarti 125 ha, Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Gorbačovs) — 171 ha, „Molodaja gvardija” — 99 ha, Maļenkova vārdā nosauktajā — 88 ha un citos.

Vēl sliktāks stāvoklis ar mēslojuma sagatavošanu un izvešanu uz tiem laukiem, kur sēs ziemāju kultūras. Rajonā vairāk kā divi tūkstoši hektaru papuvju un aizņemto platību nav saņēmuši nevienu tonnu organisko mēslu, bet Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā, kur sēs 270 ha ziemāju, organizācija mēslu izvesti tikai uz 19 ha, kolchozā „Strauts” — 160 ha mēslojami tikai 36 ha. Līdzīgs stāvoklis vēl dažos rajona kolchozos.

Bezatlīdzīgi un nosodoši rīkojas kolchozā „Ziedošā vārpa” (priekšsēdētājs b. Simanovičs), kur, neskatoties uz sevišķu rajona izpildu komitejas lēmumu, vēl 14. augustā nebija pabeigta un nodota ekspluatācijā labības kalte, kaut gan kolchozā kulšanu uzsāks tuvākajās dienās.

Rajona lauku apgāde (vadītājs b. Vindulis) nav nodrošinājusi rajona kolchozus

ar pietiekošā daudzumā sēklas kodināšanas preparātiem. Trūkst tuvu pie 500 kg indīgo ķimikāliju.

Pieredze rāda, ka laikā iesētie un labi sazēlušie ziemāju lauki labi pārziemo. Tāpēc galvenais uzdevums, kuram jāvēlta sevišķa uzmanība ir — iesēt ziemājus labākajos agrotehniskajos termiņos. Latvijas PSR Ministru Padome rekomendē ziemāju sēju nobeigt līdz 20. septembrim. Rajona kolchoziem nekavējoties jāuzsāk vēl neuzartās papuves, nekavējoties jāatbrīvo aizņemtās platības. Tajās esošās zaļbarības kultūras jānoplauj un jāiepilda skābbarības tvertnēs. Nedrīkst vairs ilgāk gaidīt un tās audzēt. Ar to tikai aizkavēties sēja, slikti sazēlušiem ziemājiem, kas stipri atsauksies uz nākošā gada ražu.

Šogad nedrīkst sēt nevienu kilogramu sēklas augsni, kurai nav dots organiskais mēslojums. Tāpēc nekavējoties jāizved un jāiestrādā esošie kūtsmēslu krājumi, vai vislabāk gatavot kūdras-kūtsmēslu un mineralmēslu maisījumu un uz 1 ha dot kaut 10—15 tonnas šāda mēslojuma.

Visos rajona kolchozos rīt ziemāju pļauja. Pirmā pļāvuma labību jau kuļ. Reizē ar pārējo kultūru pļauju, nekavējoties ne dienu, jāuzsāk rudzu kulšana, lai sēklas materiālu varētu laikus pārbaudīt sēklu kontroles laboratorijā un sagatavot sējai.

Jāpateidzina arī sējmašīnu remonts, jo ne visas MTS, ne kolchozu sējmašīnas darba kārtībā. Sevišķa atbildība jābūt MTS direktoram b. Beļajevam, galvenajai agronomei b. Vučānei un kolchozu lauksaimniecības specialistiem. No viņu organizatoriskā un kontroles darba atkarīga savlaicīga, agrotehniski augstas kvalitātes sēja.

Reizē ar gatavošanu sējai un pašu sēju, jāpadomā par sējumu kopšanu rudenī, neaizmirstot grāvju tīrīšanu un vagu izāršanu sējumu laukos tiekā ūdens aizplūšanai. Kolchoziem jāieģādājas rezervē mineralmēsli ziemāju virsmēšlošanai.

MTS mehanizatori, lauksaimniecības specialisti un kolhoznieki, tikai labi sagatavotā un mēslojot augsni, savlaicīgi iesējot augstvērtīgu sēklu, var nodrošināt teicamu ziemāju zemi — izturīgu pret salu, slapjumu un sniega segu, spēcīgu nākošā gadā dot bagātu ražu.

PĀRSKATS

par ziemāju novākšanas gaitu rajona kolchozos uz š. g. 15. augustu procentos

(pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Noplaušis ziemāju	Iepriekšējā mēneša vietā
Ciņa	87	1.
Draudzīgais maijs	69	2.
Maļenkova v. n.	68	3.
Darba tauta	63	4.
Brīvais zemnieks	55	5.
Oškalna v. n.	54	6.
1. Maijs	51	7.
Staļina v. n.	49	8.
Sarkanais karogs	46	9.
Nākotne	45	10.
Molodaja gvardija	44	11.
Vorošilova v. n.	44	12.
Dzimtene	42	13.
Molotova v. n.	40	14.
Čapajeva v. n.	40	15.
Zelta vārpa	37	16.
Padomju Latvija	36	17.
Ziedošā vārpa	35	18.
Strauts	31	19.
Kaļiņina v. n.	24	20.
Latgales zieds	20	21.
Uzvara	19	22.
Darbs	18	23.
Leņina v. n.	5	24.

Birst graudi kolchoza klētīs

Vairums rajona kolchozos tuvojās nobeigumam rudzu pļauja. Pavisam pa rajonu noplauts jau 40 procentu zie-

māju. Čaklākie kolchozu darbarūki uzsākuši rudzu kulšanu un sēklas sagatavošanu ziemāju sējai.

Staļina vārdā nosauktajā kolchozā

Viens no pirmajiem rajonā ziemāju pļauju uzsāka Staļina vārdā nosauktais kolchozs. Jau noplauti vairāk kā puse no visiem ziemājiem.

15. augustā pirmo reizi iedūcās kombaina dziesma. Uzsākta pirmo rudzu pļāvumu kulšana. Kombainu, kuru izmanto kulšanā, vada Līvānu MTS kombainieris Izidors Kūka. Pirmajā dienā ar kombainu izkūla rudzus no 3 ha lie-

las platības, otrajā — 5 ha.

Pirmo hektaru graudu birums mums dod 15 centneru no ha,—saka kolchoza priekšsēdētājs b. Kalvāns. Nav slikti, jo tas ir ievērojami vairāk kā pērn.

Kulšana kolchozā veikta vēl labāk, ja MTS dotu traktoru, jo kolchozā esošā kuļmašīna stāv neizmanto. Kulšana turpinās.

A. Kārklis

Kolchozā „Nākotne”

Tikai dienu vēlāk par Izidoru Kūku kolchoza „Nākotne” II kompleksās brigades pirmajā 14 ha lielajā rudzu laukā izbrauca MTS mehanizatora b. Galakrodzinieka vadītais kombains.

Arī te blakus pļaujai uzsākta rudzu kulšana. Brigades laukkopji ved klētī šī gada pirmos graudus.

Lai būtu no katras labības kultūras tāds birums! — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Rušenieks. Arī te skaisti noaugušie rudzi dod 15 centneru no ha. Bet caurmērā pa kolchozu, pēc b. Rušenieka domām, būs ne mazāk kā 10 centneru no ha.

P. Jauja

Lini auguši labi — atliek tos godam novākt

Ne par velti šogad kolchozā „Padomju Latvija” īpaši dzīva trauksme valda linu laukos. Platības lielas — pavisam 169 hektari un lini sauguši tādi, ka jau aiz sava smaguma likst veldrē.

Galvenais mums tagad tos novākt, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Suchiņins, — ar apstrādi mēs tiksīm galā un tad iespējams, ka šogad mūsu kolchozs pirmo gadu no sava pastāvēšanas laika ieķļūs miljonaros. Cik mēs to aptuveni aprēķinājam, tad ienākumiem jāsniedz līdz 2 miljoniem rubļu tikai no līniem vien.

Tādas cerības uz šo daudzsolšo un arī daudz pūlīņu prasošo kultūru liek kolchoza „Padomju Latvija” laudis.

Ciņa par pienācīgu linu ražas saņemšanu iesākta sprāgi. Gaidīt vairs nav laika. Kur lini saguluši, apakšējie stiebrīņi sāk pūt. Ar katru dienu draud lielāki šķiedras zudumi. Šādi lauki atlasīti un tajos strādā rosīgas plūcējas. Izlases veidā sparīgi palīdz arī linu kombains, ko vada visā rajonā labi pazīstamais un pieredzes bagātais kombainieris Konstantīns Petrovs.

Kombainam te ir kur pagriezties, jo daži lauki izplešas pa 15—20 hektaru lielos masīvos. Taču tāpēc nav noliedzama nepieciešamība plaši izvērst linu plūcšanu ar rokām, jo ne mazums ir tādu lauku, kur kombains neko

nevar līdzēt. Tie ir biezi un vietām saguluši. Plūcēja uz vietas izrauj un sasien sauju, bet stabi jāstata tuvu viens pie otra.

Mašīna te mums neko nevar glābt, — saka kolchoznieces. Viņas apņēmās noplūkt katra pa ceturtdaļu hektara, kas arī pilnīgi pietiekoši, lai izlases veidā novāktu vissteidzamākos laukus.

Vislabāk linu plūcšana veicama otrajā kompleksajā brigādē (brigadieris b. Rudzāts). Tas ir labas darba organizētības rezultāts. Plūcējam iepriekš lauks sadalīts un savu gabalu katra cenšas noplūkt pēc iespējas īsākā laikā.

Kādā Ošas upītes līkumā strādā ar desmit kolhoznieču. Šeit vērojama dzīva sacensība un, spriežot pēc vienas otras plūcējas jau noplūktā gabala, skaidri iezīmējas, kam šis darbs sokas veiksmīgāk. Vistālāk linu laukā redz likājam Antoniju Graudiņu. Viņa veiksmīgi aptver, izrauj un sasien linu sauju pēc saujas. Jaunajai plūcējai uz pēdām seko arī gados vecākās Monika Graudiņa, Anna Sovāne un vairākas citas.

Darbs smags. Neveicas, jo linu stiebrīņi vēl turas zemē stingri, bet tāda manta jānovāc tā kā pienākas, tas skaidrs katram.

Ar linu vešanu nekavējas. Darbs teicami organizēts kā pie kombaina tā arī plūcējam. Pogaļas sazārdo, bet

stiebrus nogulda mārkos. Mārku šogad kolchozā nepietiks, jo kolchoza valde, kā tas saimniecībā reizēm gadās, acīmredzot mazliet kļūdījušies pie linu ražas novērtēšanas. Trūkumu mēģinās labot ar izklāšanas papēmienu uz lauka, ar tilināšanu. Valdes priekšsēdētājs b. Suchiņins apgalvo, ka viņi no kļūdīgā stāvokļa izies. Taču jāvērs uzmanību uz to, ka pie tilināšanas jābūt praksei un lini prasa pastāvīgu uzraudzību, kas lielās platībās veicams diezgan grūti.

Bez tam liela aizmāršība arī no kolchoza valdes, brigadieru un posminieku puses ir neskaidrā darba apmaksā plūcējam. Ne viena no tām nevar īsti pateikt, cik liela platība jānoplūc, lai nopelnītu 1 izstrādes dienu. Pie parastajām normām te protams pieturēties nevar, jo darba apstākļi, sakarā ar lielo linu ražu, smagāki.

Materialo ieinteresētību aizmirst nedrīkst un strādniekam jāzina, kā viņa darbs tiek atalgots.

Taču lauksaimniecības ardeļa „Padomju Latvija” darbarūki strādā labi un novākuši linus 34 hektaru platībā. Paturot arī uz priekšu tādu pašu sasprindzinātību, pieliktais darbs sevi attaisnos un uz līniem liktās cerības nebūs veltīgas.

O. Paleja

Padomju celtniecība

Staru ciema padomei jāstrādā labāk

Mūsu lauksaimniecības arteļu saimniecība augšup ietu daudz straujākiem tempiem, ja par to interesētos arī ciema padome, — saka kolchoza „Dzimentene“ un Oškalna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki. Ja izanalizējam Staru ciema padomes darbu (priekšsēdētāja b. Kotāne), tad kolchoznieku signāli attaisnojas.

Sevišķi mazu vērību ciema padome pievērš svarīgākajai saimniecības nozarei — lopkopībai.

Staru ciema padomes kolchozi sistemātiski nepilda sabiedriskās lopkopības attīstības noteiktos plānus, sliktas lopu kopšanas rezultātā zema ir lopu produktivitāte. Tā sabiedriskās lopkopības attīstības valsts plāns liellopiem izpildīts par 97 procentiem, govīm — par 95,7 procentiem, cūkām tikai par 50,6 procentiem un putniem — par 39,4 procentiem. Piena izslaukuma plāns izpildīts tikai par 64,5 procentiem, bet vidējais dienas izslaukums no govīm ir 5—6 litri.

Ciema padomi neuztrauc arī tas, ka abos kolchozos rupjā barība sagatavota tikai par 12,5 procentiem un skābarība — par 16 procentiem.

Tāda nostāja pret sabiedrisko lopkopību izskaidrojama ar to, ka ciema padomes priekšsēdētāja b. Kotānes personīgās intereses ir augstākas par sabiedriskajām. Tā vietā, lai cīnītos par lauksaimniecības arteļa Sta-

tutu ievērošanu, b. Kotāne pati tos pārkāpj. Piemēram, viņa nelikumīgi, bez atlīdzības izmanto kolchoza ganības personīgās govīs un ciema padomes zirga ganišanai.

Bez ciema padomes izpildu komitejas lēmuma b. Kotāne izmanto ciema padomei piederošo 2 ha lielu zemes gabalu savām vajadzībām un tikai 0,63 ha liels zemes gabals apsēts ar āboliņu.

Liela negatīvu iespaidu ciema padomes darbā atstāj slikti nostādītā darba plānošana. Lielākoties tai gluži formāls raksturs. Darba plāni nepārdomāti un nesaskaņoti ar aktīvu. Pats par sevi saprotams, ka paredzētie pasākumi dažkārt nerealizēti, vai arī, ja izpildāmi, tad tā kā tā paliek uz papīra, jo ciema padomes aktīvs par tiem nav lietas kursā.

Ciema izpildu komiteja nebalstās uz pastāvīgajām komisijām, nevada tās un komisijas savus uzdevumus neveic.

Pareiza darba plānošana vairāk kā nepieciešama, un sekmīgs ciema padomes darbs bez tās nav iedomājams. Tas katrā ziņā Staru ciema padomes priekšsēdētājam b. Kotānei jāņem vērā savā turpmākajā darbā. Tāpat kā nedrīkst aizmirst par savu personīgo izturēšanos pret ciema darbaļaudīm, kas dažkārt nav visai taktiska. Lai vadītu, jāiet priekšgalā pašam un jārāda labs personīgs piemērs, tā ir veca dzīves patiesība.

M. Silava

KAIMIŅI SAGENŠAS

12. maijā kolchozā „Padomju Latvija“ ieradās viesi no Preiļu rajona lauksaimniecības arteļa „Sarkanā Ausma“.

Starp abiem kaimiņu kolchoziem notiek spraiga socialistiskā sacensība un šoreiz „Sarkanās Ausmas“ ļaudis bija ieradusies pārbaudīt sacensības rezultātus.

Viņi apskatīja kolchoza „Padomju Latvija“ laukus, iegriezās fermās un dalījās darba pieredzē. Viesi atzina, ka kolchozā „Padomju Latvija“ padevusies varena linu raža un bija sajūsmināti par arteļa biedru uzņēmību kolchoza 7-gadīgās skolas celtniecībā. Tāds pasākums mūsu kolchozos ir pirmais un pamatoti pelna atzinību.

Kolchoza „Sarkanā Ausma“ kolchoznieki pareizi kritizēja kolchoza saimniecībā esošos trūkumus, atzīmējot, ka „Padomju Latvijas“ kolchoznieki slikti sargā un saglabā sabiedrisko mantu. Lūk, piemērs, rupjās barības sutinātājs nav tīrīts no tā lietošanas laika — pagājušās ziemas. Virs sutinātāja nav ierīkota nojume, kā rezultātā sutinātājs bojājas.

Kolchoza „Padomju Latvija“ valde un priekšsēdētājs b. Suchipins pelna pārmetumu, ka nebija propagandējuši un organizējuši preliešu sagaidīšanu, iesaistot tajā visus sava kolchoza labākos laukopjus un lopkopjus, kā rezultātā ievērojami būtu pieaugusi pieredzes apmaiņa un tās pozitīvā nozīme abu kolchozu saimnieciskajā ražošanā.

P. Krauja

Skolu dzīve

Palīgā dzimtajam kolchozam

Vēl toreiz, kad skolās ritēja spraigs mācību darbs, Rimicānu 7-gadīgās skolas skolēni atklātā komjaunatnes sapulcē nolēma šovasar visi kā viens piedalīties ražošanas darbā katrs savā kolchozā visu vasaras brīvlaiku. Savu apņemšanos tie godam izpilda.

Ja pavaicājam kolchoza „Cīņa“ valdes priekšsēdētāju b. Melderim par to, kā strādā skolas jaunieši, atbilde ir nepārprotama: „Zēl, ka vasaras brīvlaiks skolēniem nav garāks... Viņi prot un arī grib strādāt“. Un tas ir tiesa. Sestās klases komjaunietis Kārlis Jēkabsons šovasar izstrādājis 138 darba dienas, papildus sasiedams ap 1500 slotiņu zariņu barībai. Uz jautājumu: „Vai pie rudzu novākšanas nav par grūtu?“ Kārlis atbild: „Pavasari — tad gan vakaros bija tā savādāk, bet tagad nekas.“ Jā, pie visa kā jāpierod — arī pie darba.

Tāpat cītīgi strādā viņa klases biedrs Richards Svenčis. Viņa darba grāmatiņā brigadieris atzīmējis 129,15 izstrādes dienas, bet Richards ar to nav apmierināts, jo Kārlim vairāk. Līdz skolas sākumam vēl pāris nedēļas un Richardsam vēl ir visas iespējas Kārli panākt.

Palūkosimies, kā strādā ga-

dos vēl jaunāki kolchoznieki — 4. klases skolnieki Laimonis Krēslis un Dzintra Briede. Pirmā darba grāmatiņā ierakstītas 57,37 izstrādes dienas, bet Dzintra var lepoties ar to, ka sasējusi 600 slotiņu zariņu barībai. Tā ir krietna daļa no visu skolas skolēnu sasietajām 10.000 slotiņām.

Kolchoza „Cīņa“ rēķinvedis b. Kļavinskis stāsta, ka skolēni pavisam kolchozā izstrādājuši pāri 300 izstrādes dienām. Šinī kolchozā krietnu darba dienu skaitu devuši Voldis Kancāns, Pēteris Kriškāns, Ingrida Plociņa. Tāpat ar lielu darba mīlestību strādā Rimicānu skolas šīgada absolventi — Antons Lazdāns kolchozā „Uzvara“, Vitalijs Lazdāns un Lidija Vingre — „Cīņā“, Bronislavs Šulte un Anna Lazdāne — „Draudzīgajā maijā“.

Tā, palīdzdami dzimtajam kolchozam, skolēni vasaras brīvlaikā siki iepazīstas ar ražošanas darba daudzveidību kolchozā, apgūst visas nepieciešamās darba iemaņas, kas tiem turpmākajā dzīvē būs vajadzīgas. Reizē ar to skolēni kļūst fiziski izturīgāki, norūditāki un pilnīgi sagatavojušies jauna darba cēlienam — 1956./57. mācību gadam.

K. Leja

Kopā ar Vissavienības jaunatnes festivalam vēltoto stafeti

11. augusta pēcpusdienā kolchoza „Uzvara“ jaunieši devās viesos pie saviem kaimiņiem — lauksaimniecības arteļa „Draudzīgais maijs“ fizikulturiem, lai tiem nodotu Vissavienības jaunatnes festivalam vēltoto stafeti.

Kopā ar Kursišu ciema bibliotekas vadītāju un pāris „Draudzīgā maija“ fizikulturiem devāmies uz jaunieškārtoto sporta laukumu, bet pie tā izbrīnā apstājāmies. Vai var runāt par sporta laukumu, ja tas sastāv no primitīvas tāllēkšanas un augstlēkšanas bedres? „Bet kur volejbola laukums?“ vaicājam. „Nepaspējam iekārtot,“ skanēja atbilde. Tāpat trūka celiņu sprintam, nebija atzīmēti sektori mešanas disciplinām.

„Nu ko — pastrādāsim!“ — un „Uzvaras“ fizikulturi Gutmanis nometa svārkus. Pēc nepilnas stundas volejbola laukums bija iekārtots. Tikai tad sāka ierasties „Draudzīgā maija“ fizikulturi. Ieraudzījusi volejbola laukumu, arī viņi nopriecājas: „Lūk, tā tik ir lieta! Sen to vajadzēja.“ Mums — atbraucējiem — kļuva mazliet neērti...

Sākās sacensības. Un te izrādījās, ka pat mērlentu Kursišu ciema fizikulturi uzskaita par tādu tehnikas sasniegumu, ko ciema teritorijā nav iespējams sameklēt. Iztikām ar skolnieku linealu, pie tam arī tādās disciplinās kā granatā mešanā, lodes grūšanā un diskā... Galā tomēr tikām — pat nopriecājamies, ka nav jāmēra tāpat kā tēvu tēvu laikos — ar sprīžiem.

Sacensībās „Draudzīgā maija“ sportisti, šķiet, vadījās no viesmīlības principa — ciemiņiem pirmā vieta. To negribēja atzīt vienīgi „Drau-

dzīgā maija“ agronoms b. Lazdāns: kas ieguva pirmo vietu lodes grūšanā. Visās pārējās disciplinās uzvaras guva kolchoza „Uzvara“ pārstāvji.

Arī pati stafetes nodošana bija pavisam neparasta. Albums un vimpelis tika vienkārši atstāti kādā Kursišu tautas nama blakus istabā. Ātri un viegli!

Pēc sacensībām Kursišu tautas namā vajadzēja notikt lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ pašdarbnieku koncertam. Te atkal savukārt par visu redzēto Kursišos spīdoši revanšējās uzvarieši, jo koncerts nemaz nenotika. Sak, dots pret dotu!

Kas te vainojams? Šķiet, ka pašu pašdarbnieku nolaidība, jo pēdējais „Uzvaras“ pašdarbības kolektīva dalībnieks b. Pučka tautas namā ieradās tikai ap plkst 22.00.

Minētais sarīkojums parādīja, ka ne viens pirms tam nebija par to padomājis.

Vai bija grūti iekārtot daudz maz ciešamu sporta laukumu, sagādāt visu nepieciešamo sacensībām, vai bija grūti parūpēties, lai pašdarbības kolektīva dalībnieki savlaicīgi tiktu atbrīvoti no darba? Nē. Tas lielas pūles neprasiņa.

Kaut daļēji, tomēr zināma nozīme šīm sacensībām bija. Ne velti vakarā dzirdēja vienu otru „Draudzīgā maija“ jaunieši spriežam, ka būtu pats pēdējais laiks uzsākt regulārus treniņus, turpināt sporta laukuma izbūvi. Un tas ir izdarāms, ja tikai šim darbam nomaļus nepalikis „Draudzīgā maija“ valde un kolchoza komjaunieši.

M. Spogis

Redaktore H. JEROFEJEVA

Kā radušās „svētās relikvijas“

Katoļu baznīca sāka sevišķi cītīgi uzkrāt „svētās relikvijas“, kad tās priekšgalā nostājās Romas pāvests. Katoļu baznīcas vadītāji, negaidot paradizes dzīvi debesīs un sevišķi uz to nepaļaujoties, dzīvoja plašu un bagātu dzīvi tepat, zemes virsū. Viņi dzīvoja ne tikai ļoti grezni, bet arī netikumīgi. Pāvests Jānis XII sapūdēja cietumā savu māti. Pāvestu Jāni XXIII apšūdzēja 70 noziegumos, sākot ar slepkavībām un beidzot ar 300 mūķeņu izvarošanu. Pāvests Aleksandrs VI Bordžia padarīja savu miesīgo meitu Lukreciju par savu mīļāko un citu pēc cita noindēja viņas daudzus vīrus. Pat pāvestu līdzgaitnieki ar dziļu sašutumu aprakstījuši šo dieva vietnieku noziegumus uz zemes. Piemēram, kardināls Baronijs XI gadsimtā rakstīja par pāvestiem:

—Sv. Pētera tronī sēdēja nevis cilvēki, bet briesmoņi cilvēku izskatā,

Pazīstamais angļu domātājs Rodžers Bekons rakstīja: „Svētais tronis kļuvis par krāpšanas un melu ieroci“.

Pāvestu greznais dzīves veids prasīja daudz līdzekļu. Tāpēc viņi bija ļoti mantkāriģi. Savas bagātības pavairošanai viņi lietoja dažādus paņēmienus. Viens no šādiem līdzekļu iegūšanas paņēmieniem bija „svēto relikviju“ kults, kas katoļu baznīcā saglabājies līdz mūsu dienām.

Krusta karu laikā mūķi pārdeva koka gabaliņus, ieguldami ticīgajiem, ka tie esot paliekas no krusta, pie kura bijis pienaglots Kristus. Mācītāji un mūķi apgalvoja, ka ar šiem krusta gabaliņiem varot dziedināt visas slimības. Protams, pircēju netrūka. Ticīgajiem par maksu rādīja naglas, ar kurām it kā bijis pienaglots Kristus. Kādā klosterī rādīja eņģeļa Gabriela „spārna“ spalvu, ko viņš esot pazaudējis, apmeklējams Mariju. Rādīja arī dievmātes matus, pudelīti ar viņas asarām un pat ar viņas pienu.

Tas viss protams bija vienkārša krāpšana, ar kuras palīdzību ticīgajiem izmānīja naudu un nostiprināja viņos reliģiskās jūtas. Kā lai netic, ka ir bijis engelis Gabriels, ja pats esi redzējis viņa spārna spalvu. Kā lai netic dievmātei un Kristum, ja pats esi redzējis dievmātes matus un pat viņas asaras un pienu, ja pats esi skatījis naglas, ar kurām Kristus bijis pienaglots krustā?

Baznīcās un klosteros uzkrājās milzīgas bagātības, turp plūda lielas dievlūdžu un svētceļnieku masas. Viņi nenāca tukšām rokām. Daļa naudas aizplūda uz pāvesta kasi, daļa palika uz vietas. Tāpēc lielākā daļa baznīcu un klosteru parūpējās iegādāties „svētās relikvijas“. Tā bija pavisam vienkārša lieta, jo koka gabaliņi, naglas, pu-

deles ar asarām un pienu ir mēmas un nevar pastāstīt, no kurienes tās cēlušās.

Kļūmīgs stāvoklis baznīcām un klosteriem radās tad, kad sāka saskaitīt visas „svētās relikvijas“. Izrādījās, ka dažādās baznīcās un klosteros ir kopskaitā vairāk nekā 200 naglu, ar kurām bijis pienaglots Kristus, un tik daudz krusta palieku, ka no tām iznāktu nevis viens, bet vairāki krusti. Ir desmit Jāņa Kristītāja galvas, 6 „svētās Dorotejas“ skeleti, 4 veseli „svētās Helenas“ skeleti un vēl 5 viņas galvaskausti, 8 „svētā Lukasa“ skeleti un 9 viņa galvaskausti utt. Šo relikviju izcelšanās ir katoļu baznīcas noslēpums. Tumsība ir ticības māte. Pat dievkalpojumi katoļu baznīcā tiek noturēti parastam ticīgajam nesaprotamā valodā. Ticīgajiem aizliegts lasīt biblii. Baznīca nav skola. Tās uzdevums ir turēt ticīgos garīgā tumsā, lai noslēptu milzīgās pretrunas starp dzīvi un reliģisko propagandu.

„Svētā rūpniecība“ ražojusi daudz ienesīgu relikviju. Bet cilvēki arvien mazāk un mazāk tic tam. Apgūstot patiesi progresīvo zinātni, viņi arvien skaidrāk saprot, ka reliģija līdz ar tās relikvijām ir tikai meli un krāpšana.

E. Eglājs,

Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības loceklis